

Skemtiligir blaðmenn

(Framhald frá 1. síðu.)

prentsmiðja, at undirrita sáttmálan.

Longu tá var orsök at siga fólki frá stöðuni, ið Blaðsturv hevði móttvegis stevnuvátt floksins. — Tá blokadan síðan var lýst, gjørdi »14. september« tað einasta beina, ið tá var at gera, nevniliga at tuga hetta burtur, so einki kom alment fram, ið kundi spilla umdømi teirra ella floksins.

Sostatt hevur »14. september« ligið í sáttmáloyvi í nærum 3 ár uttan at nakar stórvægis hevur varnast hetta.

Í hesum tíðarskeiði arbeiddu fólk innan aðrar vinnugreinar við prentaraarbeiði á hesi prentsmiðju. Kortini læt Prentarafelagið eldri mann framvegis arbeiða á »14. september«, men hann mátti strikast sum limur. Hendan mann sleptu »verkamannavinnir« seinni upp á fjall, sum sagt verður frá seinni.

Fyri einum ári síðan var skilgt at Pf. Blaðsturv umhugsaði spurningin at endurnýggja prentsmiðjuna, og fingur tá — eftir øllum at døma — Ólavur Michelsen og Finnboði Isaksen upp í hendi at fyrireika hesa umleggjan, og stig vóru tikin til at offsett-prentsmiðja skuldi koma í staðin fyri gomlu prentsmiðjuna, men litið og einki var umhugsað at fáa saklona hjálp og finna fram til bestu töluni.

Av skrivning og tí ið sagt er, er skilgt, var altíð ætlanin at sleppa undan at nýta prentarar. Hetta kom eisini týðuliga í ljósmála seinni, tí veruligar samráðingar um nýggjan sáttmála komu ikki í lag fyrr enn beint frammanundan at maskinurnar komu. (»Justo-writer maskinurnar vóru tá longu komnar).

Samráðingarnar vóru heldur meira enn drúgvur, og serliga tá hugsað verður um hvørjar partarnir vóru, ið samráðdust — tveir partar, ið báðir vildu stuðla verkamannin, partar við

somu sjónarmiðum — men at enda, 27. nov. 1968, var sáttmálin undirritaður — óbroyttur við sama orðalagi ið er galdandi fyri allar prentsmiðjur og allar prentarar, og einki skuldi verið meira sjálvsagt enn hetta.

So statt kundi Pf. Blaðsturv nú aftur arbeiða við limum frá Føroya Prentarafelag. Í fyrsta lagi skuldu bert tveir arbeiða á prentsmiðjunni og greiða alt arbeiðið, men lyftu var givið um, at ein triðji prentari skuldi setast í januar 1969, men hesin var ongantið settur. Annan teirra, ið setast skuldi beinanvegin, skuldi Prentarafelagið ávísa teimum, og hesin var maður ið teir sjálvir í sinari tíð høvdu lært til prentara, hóast teir ikki vóru førir at fullføra læruna, men aðrir máttu taka um endan. Sjálvir tóku teir dana hóast føroyingur eisini hevði sœkt.

Seinni fekk Prentarafelagið at vita frá trykjaranum, at hann hevði givið boð til nevnd Pf. Blaðstarvs, at hann setti ikki fótin á land í Føroyum fyrr enn viðurskiptini millum Føroya Prentarafelag og Pf. Blaðsturv vóru í lagi. Av hesum skilst, at skuldu maskinurnar í gongd, mátti Pf. Blaðsturv undirrita sáttmála við Føroya Prentarafelag, og var tað allarhelst einasta orsök til tess.

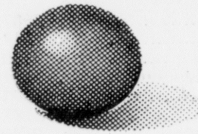
Seinast í januar 1969, bert tveir mánaðar aftaná at hann var undirritaður, var hesin sáttmálin uppsagdur av Pf. Blaðsturv at fara úr gildi 1. mai 1969, og ongantið er aftur boðað til samráðingar um nýggjan sáttmála, soleiðis sum sáttmálin sigur, at tann parturin ið sigur sáttmálan upp eigur at boða til samráðingar. — Av hesum skilst, at Pf. Blaðsturv ikki er sinnað at fáa nýggjan sáttmála í lag.

Millum annað sigist orsøkin til uppsøgnina vera hon, at Prentarafelagið ikki hevur hildið tað ið lovað var; júst at seta kvinnu til skrivningina við Justo-writer maskinunum. Hetta er ikki beint. Tað, ið Prentarafelagið segði, var, at felagið vildi ganga Blaðsturv á mót hesum viðvíkjandi, um fakkfólk ikki kundi fáast, og Prentarafelagið skiladi sær rættin at avgera nær og um hetta var neyðugt. — Sjálvandi kundi Prentarafelagið ikki undir nokrum umstøðum góðkenna nakra loysn viðvíkjandi setan av kvinnu ella øðrum soleingi gjørligt var at ávísa prentara til hetta arbeiðið. Hetta er einum og hvørjum skilgt — eisini Blaðsturv — og eina mest teimum ið siga seg verja rættindi verkamanna.

Viðurskiptini á prentsmiðjunni vóru heldur ikki í lagi. Útvarpsmaður, lærarar og aðrir, ið ikki høvdu skil á prenting, skuldu seta prentarunum setning og avgera um hetta var hildið, fyri at sleppa undan yvirtíðararbeiði — ið Blaðsturv noktaði at gjalda, men kortini seinni hevur goldið — og bert tveir menn skuldu sum sagt

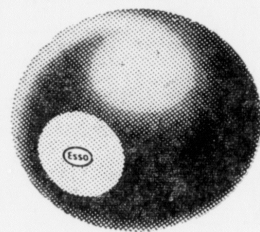
NÝTT ESSO OLJUFÝR

FÓÐURLÆTTASTA OLJUFÝR, SUM TIL ER, HEVUR ESSO LOKAÐ INNI Í EINI KÚLU

SÍÐAN TÁ HEVUR EINGIN HOYRT EITT LJÓÐ FRÁ TÍ.

NÝGGJHEIT

ESSO KÚLAN GILBARCO G 28 - 2

ESSO GILBARCO G 28 - 2 gongur betur og brennir minni enn nakað annað oljufýr. Tað er lokað inni í eini gjøgnumisoleraðari kúlu. Í eini kúlu verður óljóð kastað aftur hagar, tað kemur frá. Úrslitið er eitt oljufýr, sum tygum ikki hoyra.

Í samband við keyp av oljufýri og innleggjan av centralhita lænir ESSO tygum upp til kr. 4.000,- at rinda aftur í upp til 36 mánaðar.

Tosið við okkum ella installatørin um ESSO kúluna ella eitt av hinum góðu, kendu ESSO merkjunum G 28-1, GE-2 ella GE-2F.

Handilspartafelagið ESSO

tlf. 1133, TÓRSHAVN.

kunna greiða blaðið til prentingar (8 blaðsúr hvørja ferð og tveir reisir um vikuna) og eisini annað arbeiði, ið longu var tikið inn áðrenn amboðini vóru komin at virka. — Nevnd Prentarafelagsins hevur havt høvi at kanna viðurskiptini og arbeiðsumstøðurnar á prentsmiðjunni, t.d. kann nevast at meðan nevndin var har mátti prentarin fleiri ferðir taka telefonina. Hetta var vanligt dagliga og tarnaði arbeiðinum almikið. — Eisini kann nevast tað, ið danski trykjarin bar fram, at tá tilfar til prentingina væntaði, mátti hann stundum nýta nógv arbeiðstíð at fáa hetta til vega. Men blaðið skuldi kortini greiðast frá hond um av tveimum monnum uttan yvirtíðararbeiði.

So statt kom ófaklert fólk, sum nevnt av ymsum slag, at taka lut í prentarbeiðinum, og av hesi orsök máttu prentararnir fara og blokada lýst, av tí at sáttmálin sigur at limur av Føroya Prentarafelag ikki má starvast saman við fólki, ið ikki er limur av Føroya Prentarafelag.

Sum frammanundan frásagt mátti eldri maður eftir boðum Prentarafelagsins fara úr felagnum fyri ikki at gerast arbeiðs-

leysur fyrru ferð blokada var lýst í 1966. Men nú tá Pf. Blaðsturv keypti hesi »nómótans« tól, var hann sleptur upp á fjall av »vinum« arbeiðaranna. Hann kundi ikki nýtast longur og var tí uppsagdur, hóast hann hevði hjálpt teimum ígjøgnum arbeiðið við teim gomlu amboðunum tey seinastu 10 árin. Tá Prentarafelagið hevði hetta við orð á samráðingunum var svarað, at nú fekk hann fólkapensjón. Men hann var kortini fakmaður móttvegis teimum ið nú arbeiða.

Annar spurningur er viðvíkjandi lánunum til tilfarar prentsmiðjur, har alt annað enn fakkfólk arbeiðir. Setur landsstýrið ongir reglur í so máta, og skal eingin vissa vera fyri hvørjir ið nýta skulu tey tól, ið tað almenna skal veðhalda fyri?

Eisini Tryggingarsambandið átti at havt eitt orð at sagt. Hvussu er støða teirra um óhapp hendir, tá fólkið er uttan kunnleika til tey tól tey handfara?

Viðvíkjandi lýsingum er at siga, at nær sagt ikki ein er sett á »14. september« av teimum, teir nýta. Tað er arbeiði ið aðrar prentsmiðjur gjalda fyri. Al oftast eru tað prentararnir á

Dimmalætting ið sett hava í ingarnar og síðan hevur fólk á 14. september til arbeiðis klippa tær úr Dimmalætting síðan fotografera. Tá ber til tosa um útsjón. Men í higar komnum bløðum er eisini onnur einkult lýsing, ið sett er »14.«, og tað er ikki neyðugt at siga hvørjar tær eru. Hgongur sjón fyri søgn. — Tá at siga, at skal hetta kalla framburður og nýggjur teknitur, og harav fylgja, at ogn rætturin fellur burtur og e hvør kunna nýta tað ið að hava framleitt og goldið, tá litil vinningur í framburðinum.

Henda greinin er skrivað sakad av at Prentarafelagið prentarar hava fingið og framvegis fáa fyrispurningar í samband við grein í »14. september«, kallað »Skemtiligir prentarar«. Allir eru ikki fórir kunna svara tilfarar spurning og als ikki nóg gjølla, og soleis hevur Pf. Blaðsturv (14. september) gjørt tað neyðugt. Prentarafelagið kemur við í frágreiðing alment.

NEVND FØROYA PRENTARAFELAGS:

Aage Samuelson, formaður
Peter Sini Ludvig, skrivari
Harry Eysturinn, kassameistari

